

UN 25 D'ABRIL PER LA CULTURA

Manifest d'Acció Cultural del País Valencià (ACPV) del 25 d'abril de 2020

El 25 d'Abril, dia de les llibertats nacionals, commemorem la batalla d'Almansa de 1707, que va significar la pèrdua de les institucions i les lleis pròpies, i reafirmem la voluntat de recuperar el ple autogovern. Perquè aquest autogovern que avui tenim, recuperat per la tenacitat del poble valencià, és, i ara es demostra amb força, necessari però encara incomplet. N'hem comprovat la importància perquè en depèn el nostre benestar, els serveis socials i l'educació, però també la insuficiència perquè la manca d'un finançament just ens ofega, i la manca de reconeixement de la pluralitat manté la discriminació lingüística i impedeix la lliure relació amb els territoris que compartim llengua.

Enguany, concretament, vivim un 25 d'Abril extraordinari: en confinament, de dol per les víctimes de la Covid-19 i amb un deute de reconeixement al treball de les persones que fan possible el funcionament dels serveis essencials i, particularment, dels sanitaris. El poble valencià sempre ha sabut fer front a les situacions més complicades i també superarà aquesta. Per això enguany vivim un 25 d'Abril esperançat, des de la confiança en el nostre poble, tot i que res no ens pot evitar el dolor de tantes morts i de tants patiments.

I haurem d'aprendre de l'experiència, i haurem d'entendre que només el compromís amb la nostra societat, amb el país, ens ajudarà a fer front als reptes del futur. La pandèmia ens ha fet conscients de la nostra vulnerabilitat personal i social, i del fet que només la solidaritat que posa l'accent en allò que ens uneix ens prepararà per als reptes sanitaris, econòmics, socials i polítics que vindran.

Per tant, és hora de tornar a valorar el bé comú, el compromís amb el país, els serveis socials, l'educació, la cultura i la llengua, que ens ofereixen un espai de trobada i de cohesió per a construir un futur en positiu. És hora de tornar a entendre que la cultura no és un luxe, ni un producte de consum qualsevol, ni simplement un sector econòmic. És hora d'entendre que l'individualisme, el benefici

ràpid, especulatiu i no lligat a la formació comporta el menysteniment de la cultura, de la consciència de país, de la creació, de l'esforç que significa el coneixement, del risc de l'exploració d'espais nous i és una de les causes de la fractura social, de la dificultat per trobar consensos, de la feblesa dels serveis públics i de la dependència de la iniciativa exterior. Tot això, finalment, té la conseqüència afegida i específica que el poble valencià no haja pres plena consciència de la necessitat d'exigir de forma decidida la fi de la discriminació lingüística, econòmica i política que patim.

Cuidar la cultura no és només un crit a favor dels creadors, artistes i associacions, i del sector sempre discriminat en tots els pressupostos i menystingut en tots els rànquings de valors socials. Cuidar la cultura és un crit a favor dels valors, de la idea de país i de societat que rebutja els intents de fractura i de divisió socials. Cuidar la cultura és treballar per la recuperació de l'autoestima com a poble. Cuidar la cultura vol dir que ja n'hi ha prou d'espoli; de discriminació del valencià -el nostre català de tots-, i que ja n'hi ha prou de conflictivitzar la normal relació amb els territoris amb els quals compartim llengua i d'afeblir el teixit associatiu i el compromís cívic amb el bé comú.

Cuidar la cultura és l'aposta pel futur.